

Irena GRIEROSU, Silvia VASILE

**GHIDUL
PACIENTULUI
TRATAT HOMEOPAT**

CUPRINS

Homeopatia în zece întrebări

- I. Ce este sănătatea?
- II. Ce este homeopatia?
- III. Cum decurge vindecarea?
- IV. Cine a fost Hahnemann?
- V. Care sunt particularitățile consultației homeopate?
- VI. Ce trebuie să facă pacientul?
- VII. Ce sunt remediile homeopate?
- VIII. Cum acționează homeopatia?
- IX. Ce boli tratează homeopatia?
- X. Există o bază științifică a homeopatiei?

Bibliografie

Cărți despre homeopatie de interes general

“Sub orice formă ar exista Dumnezeu și bunătatea în lume, ele trebuie să se manifeste și să se exprime prin noi. Nu putem sta deoparte și să-l lăsăm pe Dumnezeu să acționeze.”

Albert Einstein

I. Ce este sănătatea?

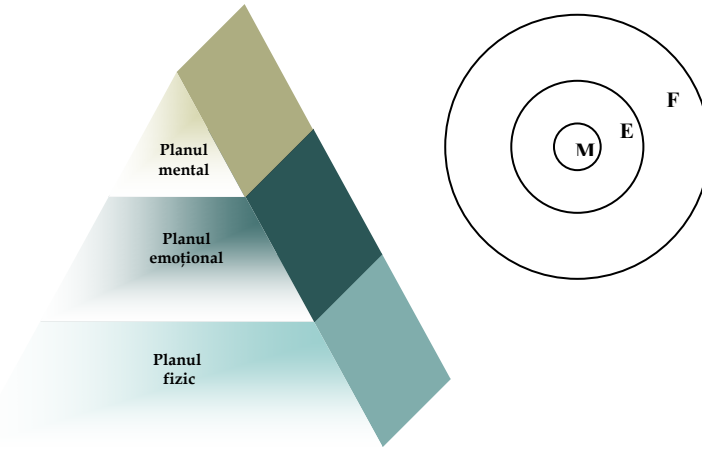
“Unica și înalta misiune a medicului este de a reda bolnavului starea de sănătate, proces denumit *VINDECARE*” (S. Hahnemann, *Organon of the Art of Healing*, 1917, p. 13) [1].

Am fost creați să trăim în armonie și în sănătate, astfel încât să ne bucurăm de viață, de natură, de experiențe, de tot ce avem. Definiția stării de sănătate este una dintre cele mai dificile, la fel ca și starea de normalitate. Medicina alopatică consideră drept stare de sănătate lipsa bolilor. Este însă sănătos un om gelos? Sau unul veșnic nemulțumit? Sau unul căruia îi este frică de întuneric? Sau cel care este în depresie? Se pare că nu este suficientă doar atingerea stării de sănătate fizică. Sănătatea înseamnă în primul rând *echilibru* pe toate planurile și la toate nivelurile. *George Vithoulkas*, homeopat grec, distins cu premiul *Nobel alternativ pentru medicină* în anul 1996, definește sănătatea ca fiind **libertate** [2]:

- *eliberare de durere pe planul fizic,*
- *libertate de pasiune (gelozie, ură, etc.) și de atașamente pe planul emoțional,*
- *libertate de egoism, libertate prin cunoaștere pe planul mental.*

Homeopatia este o **medicină de tip holistic**, care privește omul ca un întreg: corp fizic, emoții (sentimente), rațiune (gânduri).

Planul cel mai profund al ființei umane este cel mental (“*la început a fost Cuvântul*” se spune în *Geneză*), următorul este planul emoțional și cel mai periferic este reprezentat planul fizic.

Ierarhizarea planurilor în organism, după G. Vithoulkas, din „Un nou model pentru sănătate și boală”, [3]

II. Ce este homeopatia?

Termenul de **homeopatie** provine din limba greacă, *homoios* = similar, *pathos* = boală, suferință. Homeopatia are drept principiu de bază ***similia similibus curentur***, adică o boală poate fi vindecată dacă administrăm o substanță (mult diluată și potențată) aceeași care a determinat și simptomatologia (astfel, febra este vindecată de același agent care o și determină, dar mult diluat și potențat).

Al doilea principiu al homeopatiei este cel al **diluțiilor infinitezimale și al dinamizării**. Remediile sunt diluții din substanțele inițiale numite *tincturi mamă*. Practic nu mai poate fi pusă în evidență nici o moleculă de substanță, materie, remediile homeopate conținând doar energia și informația substanței inițiale din care provin.

Al treilea principiu îl constituie **individualizarea tratamentului**. Fiecare pacient este un caz aparte. **Tratăm pacientul și nu boala!** Astfel, trei pacienți suferinzi de ulcer duodenal pot primi trei remedii diferite, în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte. Există peste 200 de remedii care au ca simptom cefaleea, peste 300 care se administrează în fobii etc.

Spre deosebire de homeopatie, **alopatia** (medicina clasică) tratează boala prin medicamente, substanțe diferite de cele care au determinat îmbolnăvirea (din gr. *allos* = diferit).

III. Cum decurge vindecarea?

Vindecarea în homeopatie are loc astfel:

1. De la centrul la periferia organismului.
2. De sus în jos.
3. De la organele vitale, importante spre cele mai puțin importante.
4. Simptomele dispar în ordinea inversă apariției lor – cele care au apărut primele vor dispărea ultimele.

Prin simptome care merg de la centru spre periferie înțelegem creierul, sediul gândirii și al tuturor funcțiilor mai înalte, ca fiind în centru. Considerând organismul un întreg, creierul este în mod

automat recunoscut ca partea vitală cea mai importantă, ca centru vital. Următoarele, în ordinea importanței sunt: inima, ficatul, plămâni, rinichii; la periferie aflându-se mușchii și tegumentele. Acestea din urmă sunt organele cu importanța vitală cea mai redusă dat fiind că o zgârietură sau ruptura unui vas cutanat pot fi neglijate fără probleme, în timp ce la nivel cerebral, același lucru ar putea fi fatal. Mai știm de asemenea că în cazul perturbării centrului, întregul organism va suferi profund.

IV. Cine a fost Hahnemann?

Christian Friederich Samuel HAHNEMANN (1775-1843) a fost personalitatea care a readus în atenție homeopatia ale cărei origini par a fi cu 2 – 3000 de ani în urmă (*India* antică). Părintele homeopatiei clasice, *Hahnemann* a absolvit facultatea de medicină din *Leipzig* în 1779. Momentul renunțării la medicina clasică este cel în care traduce, din engleză, *Materia medica* de *Cullen*. Ajungând la capitolul dedicat acțiunii terapeutice a chininei (folosită în tratamentul malariei, o boală destul de frecventă în acele timpuri) este surprins de explicația pe care o dă autorul acțiunii chininei. *Cullen* afirma că acțiunea terapeutică a chininei s-ar datora gustului amar al acesteia! Astfel *Hahnemann* și-a administrat, repetat, câteva doze de chinină și, spre surprinderea lui, a observat că i-au apărut simptome specifice malariei: febră intermitentă, frisoane, sete, palpitații, parestezii etc. Din experiența avută *Hahnemann* descoperă astfel că substanța care vindeca malaria producea aceleași simptome atunci când se administra la omul sănătos. Ulterior a testat pe sine un număr de peste 30 de

remedii homeopate. A publicat *Organonul* (structurat în 291 de paragrafe), în care enunță principiile homeopatiei. El face frecvent referiri la **forța vitală**, acea forță dinamică care animează ființele și care, prin stimulare, poate determina procesul de vindecare în concordanță cu legile naturii [2].

V. Care sunt particularitățile consultației homeopate?

În timpul interviului s-ar putea să fiți puțin intimidati, surprinși, sau să aveți senzația că medicul homeopat vă măsoară din cap până în picioare pentru a-și forma o imagine cât mai corectă în ce vă privește.

Spre deosebire de medicul alopate pe măsură ce îi descrieți simptomele el scrie neîncetat tot ceea ce îi relatați, notându-și exact expresiile dumneavoastră, precum și toate semnele care pentru dvs. ar părea ne semnificative – semne care pentru homeopat înseamnă găsirea corectă a remediului și deci vindecarea dvs. Apoi medicul se va lansa într-o serie lungă de întrebări neobișnuite, referindu-se la toate aspectele vieții dvs.: dacă sunteți călduros sau friguros, de ce vă este frică (de câini, întuneric, moarte, înălțime, spații închise), dacă sunteți ordonat sau nu, ce efect are muzica asupra dvs., ce culori preferați, cum dormiți, ce visați, preferințe sau aversiuni alimentare. Este posibil ca homeopatul să aibă nevoie de puțin timp pentru a vă studia cazul și de a verifica toate detaliile în cărțile pe care le are la dispoziție.

Alegerea remediului corect nu este simplă. Nu se face o prescriere automată: remediul A pentru răceală, remediul F pentru artrită, remediul X pentru cancer etc. Fiecare prescripție trebuie să

fie extrem de individualizată, adaptată simptomelor fiecărui pacient. Homeopatul poate să prescrie zece remedii diferite pentru zece pacienți cu același diagnostic. Inversul este și el valabil, același remediu poate fi prescris unor pacienți care suferă de boli diferite.

Medicul homeopat se confruntă cu o misiune delicată atunci când trebuie să aleagă cu exactitate remediu adecvat etapei de tratament, dar și pacientului îi revine o mare responsabilitate. Homeopatia este o terapie puternică și eficientă, însă ea cere ca pacientul să îndeplinească anumite condiții. Nu poți primi totul în dar, fără să faci nici un efort. Trebuie ca pacientul să învețe să observe fapte de viață ignorate de majoritatea lumii, fiind necesară obiectivitate și detașare.

VI. Ce trebuie să facă pacientul?

Pacientul trebuie să accepte ideea că fiecare și în mod special el însuși constituie un caz unic, iar așa zisele ciudățenii sunt simple manifestări ale individualității.

Totodată, este bine ca pacientul să nu acorde o prea mare importanță simptomelor; trebuie să nu interpreteze ceea ce observă. Astfel, va începe să-și imagineze că are o boală gravă și că este mai bolnav decât este în realitate.

Pacientul trebuie să relateze medicului orice abatere de la normal, nu numai în plan fizic, dar și în plan mental și emoțional. Homeopatul nu se limitează doar la simptomele fizice pentru a pune un diagnostic. Există o serie de simptome mult mai importante, care se manifestă în toate laturile vieții noastre –

relațiile cu oamenii, stresul de la serviciu, reacțiile de adaptare la mediu.

O altă îndatorire a pacientului este aceea de a evita nerăbdarea, mai ales într-o boală cronică. Nu ne putem aștepta la dispariția imediată a unor simptome, așa cum se întâmplă uneori în cazul cortizonului, antalgicelor, tranchilizantelor. În homeopatie, nu dispunem de remedii specifice pentru calmarea durerii, a anxietății sau pentru a induce somnul etc. Prescripția homeopatică este destinată vindecării organismului în ansamblu. Se urmărește funcționarea armonioasă a tuturor nivelelor și nu calmarea de moment a simptomelor. Uneori, procesul poate dura săptămâni sau luni iar în cazuri mai severe, unul sau doi ani.

Nu trebuie să-ți pierzi răbdarea. Pacientul consultă homeopatul, așteptând să facă miracole și dacă progresul este lent acuză homeopatia și caută un alt tratament.

Pacienții cu mulți bolnavi cronici în familie au nevoie de timp mai îndelungat pentru vindecare. În plus, apar mult mai multe probleme pentru tratamentul homeopat, dacă există un istoric de boli severe, tratate cu multe medicamente alopate. În sfârșit, pacienții sedentari care au consumat multă vreme băuturi alcoolice sau medicamente și au avut timp îndelungat o dietă necorespunzătoare trebuie să se aștepte la perioade mai lungi de tratament pentru a se vindeca.

VII. Ce sunt remediile homeopate?

Remediile se prezintă sub formă de granule, comprimate, picături, creme, tincturi mamă. Ele conțin informația necesară

organismului pentru a corecta eroarea (boala), remediul acționând pe principiul “cui pe cui se scoate.” Remediile nu produc reacții adverse sau secundare, nu sunt toxice pentru nici un organ, au efecte mai rapide și mai eficiente decât medicamentele. Se administrează sublingual în doze mici, sau se aplică extern ca în cazul cremelor, fiind bine suportate de pacient. Funcție de tipul constituțional, starea de sănătate și simptomele pe care le prezintă pacientul, remediile pot fi administrate zilnic, la 2-3 zile, la o săptămână, la o lună, astfel urmarea tratamentului homeopat nu constituie un chin pentru pacient.

Remediile trebuie păstrate la loc uscat, ferită de mirosuri (parfum, deodorante, săpun, tutun, mirosuri de mâncare, camfor, cafea, mosc). Pacientul trebuie să aibă grijă să nu atingă cu mâna, se iau cu o jumătate de oră înainte de a mânca, pe durata tratamentului se va folosi o pastă de dinți ce nu conține mentă (pastă de dinți homeopată).

VIII. Cum acționează homeopatia?

Remediile **nu sunt toxice** pentru organism, ele **nu determină reacții secundare**. Așa numitele **agravări** care pot apărea în homeopatie, în realitate nu sunt adevărate agravări. Este ca atunci când facem curat într-o cameră: măturăm mizeria spre ușă pentru a o îndepărta; la fel acționează și remediul homeopat, el îndepărtează din organism deșeurile, toxinele astfel încât, pasager (1-2 zile) pot apărea “agravări” de tipul: erupții, transpirații, somn profund cu vise, răceli etc.

Este normal ca pentru câteva ore sau câteva zile simptomele să se accentueze sau să apară simptome din trecut pe care pacientul în acel moment nu le mai avea. Dacă pacientul nu înțelege ce se întâmplă, ar putea crede că medicamentul are un efect advers și va încerca să-și calmeze simptomele prin medicație alopatică. Aceeași confuzie poate să apară dacă pacientul nu se mai așteaptă la recăderi, când în realitate trebuie să se aștepte că va fi nevoie de mai multe remedii până la obținerea vindecării. Pacientul trebuie să fie atent la evoluția simptomelor, să recunoască ce se întâmplă și să aibă o încredere în aprecierile făcute de medicul homeopat. De asemenea, trebuie să evite panica și să aștepte schimbările ulterioare.

Deoarece remediul este **dinamic**, și nu material, tipul de perturbare asupra căreia acționa trebuia să fie de aceeași natură: **boala este o perturbare în primul rând în plan dinamic**, afirma Hahnemann. În om există o forță dinamică, numită de el **forță vitală**, care însuflețește corpul material, este permanent supusă

schimbărilor și prezintă capacitate de adaptare. Dezechilibrul acestei forțe este considerat drept **cauză a îmbolnăvirilor**.

Remediile stimulează capacitatea de apărare a organismului (“forța vitală”) deci **sistemul imun**, aflat în strânsă interconexiune cu **sistemul neuroendocrin**. Prin diluție și dinamizare acțiunea terapeutică a remediului crește, este potențată.

IX. Ce boli tratează homeopatia?

Sau, mai bine spus, ce **nu tratează** homeopatia:

- ✓ bolile genetice, congenitale,
- ✓ neoplasmale în stadii avansate,
- ✓ diabetul zaharat de tip I,
- ✓ anomaliile mecanice, de exemplu: hernia de disc, eventrația

sau hernia.

În cazul cancerelor în stadii avansate, homeopatia poate ameliora starea generală a pacienților în sensul reducerii durerilor, a complicațiilor etc.

Este important pentru pacienți să consulte numai homeopați calificați și acreditați, deoarece mulți medici care au cunoștințe vagi de homeopatie vor administra remedii pe baza diagnosticului alopat – ceea ce nu înseamnă homeopatie – pacientul nu va simți nici o ameliorare și își va pierde încrederea în homeopatie.

Revistele de homeopatie din întreaga lume sunt pline de vindecări în cazuri de astm și tot felul de afecțiuni alergice, pulmonare și ale căilor respiratorii superioare, anemii, boli cutanate, afecțiuni diverse: psoriazis, dermatite, artrită reumatoidă, boli cardio-vasculare, renale și hepatice, cefalee cronică, vertij,

boli mintale, intoxicații, traume emoționale, diabet, hemiplegii după accidente cerebrale, epilepsie, H.T.A., boli ginecologice, lupus și altele. Marea lor majoritate, au fost declarate incurabile de către medicina alopatică, dar toate au fost vindecate cu homeopatia.

Acesta este principalul motiv pentru care homeopatia a supraviețuit și s-a răspândit atât de mult. În prezent este practică în toate țările.

X. Există o bază științifică a homeopatiei?

Scepticii consideră homeopatia ca fiind rezultatul autosugestiei, al efectului placebo. Dar remediile homeopate sunt administrate cu succes la copii și animale (la care nu putem vorbi de autosugestie!) obținând vindecarea bolilor. Prima, și cea mai controversată teorie, care a încercat să determine bazele științifice ale homeopatiei, este cea a imunologului francez *Jean Benveniste*: **teoria memoriei apei**. Pe scurt, el afirma că moleculele de apă în care sunt diluate tincturile mamă preiau informația și energia substanței cu care au venit în contact. Poți face analiza unei dischete informatice și vei obține molecule de vinil și oxid feric, dar informația conținută nu poate fi nici dozată, nici măsurată! [7].

Sanbu-ichi Yusui Spring water,

Moleculele de apă înghețate au diferite forme, funcție de energia și informația înmagazinată, din Masaru E., Messages de l'eau, [8].

Tot în sprijinul teoriei doctorului *Benveniste* sunt și actualele studii ale medicului și biofizicianului japonez *Masaru Essamoto* [8]. Utilizând un microscop optic ultra-performant el a fotografiat moleculele de apă după înghețare. Inițial studiul său a avut drept scop determinarea gradului de puritate a apelor de pe teritoriul *Japoniei*. Ulterior, el a observat că moleculele de apă înghețate prezintă forme diferite, funcție de mediul în care stau, de zonă, sau de informația care le este transmisă.

Cu toate acestea, nu s-a putut încă elucidă mecanismul prin care acționează remediile homeopate. Se poate ca legile fizice actuale să nu fie suficiente pentru descrierea fenomenului, sau să nu avem aparate suficient de sensibile și performante pentru a evidenția fenomenele care au loc.

Lipsa argumentele științifice nu a împiedicat însă popularitatea homeopatiei (peste 35 % din populația *Franței* se tratează homeopat, procentul fiind chiar și mai mare în *Anglia*, *Belgia*, *Germania* și *SUA*), cu apariția chiar a unei facultăți de homeopatie în *Marea Britanie*! Homeopatia este controversată pentru că este prost înțeleasă? Această înțelegere este legată poate de faptul că **homeopatia este un concept și nu o tehnică.**

D. Bibliografie

- 1) Hahnemann CFS. *Organon al artei vindecării*, Ed. Marineasa, Timișoara, 2001.
- 2) Vithoulkas G. *Homeopatia, medicina noului mileniu*, Ed. Pan Europe, Iași, 2002, 30-34, 95-97.
- 3) Vithoulkas G. *Un nou model de sănătate și boală*, Ed. Pan Europe, Iași, 2002, 58-61.
- 4) Von Lippe A. *Simptome cheie ale Materiei medica*, Ed. Pim, Iași, 2002.
- 5) Grandgeorge D. *Spiritul remediului homeopatic - Ce ne spune suferința*, ARAHD și Centrul de Cercetări „Alexandru Săvulescu” A.B. România, S.R.L., 1993.
- 6) *Sciences et avenir*, noiembrie, 2004, 17-22.
- 7) Poitevin B., Jacques Benveniste: a personal tribute. *Homeopathy*, 2005, 94: 138-139.
- 8) Masaru E. *Messages de l'eau*. Hado Publishing, 2001.
- 9) Fisher P. Un concept plutot qu'une technique. *La Recherche*, 1998, 310: 59-62.

Farmacii homeopate

Farmacia **THYMUS**

Str. Carpați nr. 4 Iași 700729

Telefon: 0232 245 140 (Nicolina)

Cărți de homeopatie pentru publicul larg:

<http://www.librariahomeopata.ro/>

Comenzi la:

dr. Silvia VASILE

tel. 0744 365 696

Email: consultatii.homeopatie@yahoo.com

OP3 – CP 777 IAȘI

MOD DE ADMINISTRARE ȘI CONTRAINDICAȚIILE ADMINISTRĂRII REMEDIILOR HOMEOPATE

Mod de administrare

1. Remediile se iau cu jumătate de ora înainte de micul dejun.
2. Nu se ating cu mâna. Se folosește o pastă de dinți fără mentă sau eucalipt.
3. Se iau între 3 și 5 granule care se sug.
4. Înainte de administrare se clătește bine gura să nu miroasă a nimic, nici măcar a pastă de dinți.
5. Se păstrează la distanță de orice fel de sursă de iradiere: TV, calculator, telefon celular; mirosuri puternice: parfum, medicamente.

Contraindicațiile - nu se consumă

1. Coca cola, pepsi, fanta, sprite.
2. Ceai de tei, mușetel, mentă, verde, negru.
3. Mentă: gumă de mestecat, pastă de dinți, bomboane, ciocolată.
4. Cafea, tutun, ciocolată neagră, cacao.
5. Oțet: gogosari sau castraveți în oțet, sau oțet în mâncare.
6. Camfor: gumă de mestecat, bomboane, pastă de dinți, alifie chinezească.

Pe perioada tratamentului homeopat sunt interzise

1. Tratamentele stomatologice
2. Anticoncepționalele
3. Tratamentele hormonale
4. Tratamentele cu antibiotice
5. Vaccinarea
6. Tratamente cu cortizon

În cazul în care pacientul are nevoie de un stimulent și nu poate consuma cafea deoarece aceasta antidotează remediile homeopate, poate apela la ceaiul MATE care conține mateină și nu cofeina și care s-a dovedit că nu este antidot.

Cafeaua fără cafeină conține 7% cafeină și este antidot pentru remedii.

Există o formă de cafea care conține 0,34% cafeină, nu este tratată chimic și nu antidotează remediile, este originară din Asia.

Tratamentul homeopat se adresează tuturor categoriilor de vârstă, de la nou născut la vârstnici, femeilor gravide deoarece homeopatia tratează individul și nu boala.

Dacă pacientul se află sub tratament homeopat și se impune un tratament stomatologic, chirurgical, care necesită anestezie, vaccinare, cu cortizon este de recomandat ca pacientul înainte de a apela la toate acestea să consulte mai întâi medicul homeopat pentru a preveni antidotarea completa a remediului.

Pentru fumători recomandarea mea este să fumeze prima țigară la 4 ore după administrarea remediului.

Persoanele care folosesc anticoncepționale sau sterilette cu eliberare de hormoni vor trebui să recurgă la alte soluții de contracepție fără hormoni.